

Dkt. August Konkkel, Mambo ya Nyakati, Kipindi cha 18,

Mungu Anatupigania, Vita Vitakatifu

© 2024 Gus Konkkel na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. August Konkkel katika mafundisho yake kuhusu Vitabu vya Mambo ya Nyakati. Huu ni kipindi cha 18, Mungu Anatupigania, Vita Vitakatifu.

Sasa tunamjia mmoja wa wafalme mashuhuri zaidi tunaosikia habari zake katika maandiko.

Huyu ni Mfalme Yehoshafati. Mfalme Yehoshafati anaonyeshwa vyema sana katika Mambo ya Nyakati kama mfalme ambaye, kwa njia ya kipekee, alionyesha kwamba Mungu ndiye mshindi katika vita na kwamba vita havishindwi kwa nguvu za majeshi yako mwenyewe. Sasa, hadithi ya Yehoshafati kama tunavyoijua katika Kitabu cha Wafalme ina uhusiano mkubwa zaidi na uhusiano wake na Ahabu, kwamba alikuwa mshirika na Ahabu katika baadhi ya vita vyake dhidi ya Washami na kwamba ilikuwa kupitia vita hivyo vyote ndipo Ahabu alipofikia hukumu yake ya mwisho.

Lakini hiyo siyo hoja kuu katika Mambo ya Nyakati. Badala yake, katika Mambo ya Nyakati tunafikia dhana ya vita vitakatifu. Vita vitakatifu katika Mambo ya Nyakati ni vita ambavyo Mungu anatupigania.

Sasa, tunahitaji kuzingatia jambo hilo kwa uangalifu sana kwa sababu vita vitakatifu katika muktadha wetu na hasa katika muktadha wa Kiislamu siku hizi ni wakati ninapopigana kwa ajili ya Mungu na kwa hivyo ninajitolea maisha yangu katika vita vyangu kwa ajili ya Mungu. Lakini hilo ni mbali sana na dhana ya Kikristo. Huwezi kufanya chochote kwa ajili ya Mungu ambacho kitamsaidia Mungu.

Badala yake, ni Mungu anayeweza kukufanyia jambo fulani. Na hivyo, jambo hilo linaonyeshwa waziwazi katika hadithi ya maisha ya Yehoshafati. Utawala wa Yehoshafati unaanza kwa njia chanya zaidi katika uwasilishaji wa Mwandishi wa Mambo ya Nyakati.

Anatuambia kuhusu jinsi Yehoshafati alivyoongoza katika mafundisho ya Torati. Kwa hivyo hii ingemaanisha kwamba kuna kitu cha mafundisho ya Musa kinapatikana. Kimeandikwa na wanajua ni nini wanachohitaji kufanya katika suala la ibada ya Mungu na wanajua wanachohitaji kufanya katika suala la uhusiano wa jamii.

Zaidi ya hayo, tunaona wema wa Yehoshafati katika uwezo wake wa kuimarisha miji na kujiandaa kwa ajili ya ulinzi. Hapa ndipo tunapona kitu cha mvutano huo. Kumtegemea Mungu kushinda vita vyako kwa ajili yako haimaanishi kwamba hufanyi

mambo ya kibinadamu kama vile kuwa mwangalifu kujilinda na kuimarisha miji yako na kufahamu kwamba kuna adui na adui lazima ajue kwamba uko tayari ili wasiweze kuchukua tu madaraka.

Na kisha, bila shaka, Mwandishi wa Mambo ya Nyakati anarejelea ukusanyaji wa ushuru wa Yehoshafati na jinsi alivyounga mkono miradi hii yote ya ufalme wake. Sasa, hapa tunafika katika Mambo ya Nyakati kwenye kile kinachojulikana sana katika Wafalme, yaani muungano wake na Ahabu. Sasa tunamkumbuka Ahabu, hasa kuhusiana na Yezebeli na mgogoro waliokuwa nao na Eliya.

Yezebeli alikuwa amezimbia kwamba Israeli yote ingemwabudu Baali, na manabii wa Mungu na manabii wa Yahweh wote waliuawa isipokuwa wale wachache kama Eliya na wengine wachache waliotajwa ambao waliweza kujificha na kufanikiwa kutoroka. Sasa Ramoth-Gileadi ilikuwa ngome ya Israeli upande wa mashariki wa Yordani huko Gileadi, kama jina linavyomaanisha, na kando ya Mto Yaboki, ambao tumeuona hapo awali kwenye ramani. Na, bila shaka, upande wa mashariki wa Mto Yordani ulikuwa chini ya tishio kutoka kwa Waaramu.

Waaramu walitawala Damasko, na walikuwa wakipanua eneo lao kila mara kutoka Damasko kuelekea upande wa mashariki wa Bahari ya Galilaya na kuelekea mto Yarmouk na kisha zaidi ya hapo kuelekea Mto Yaboki. Na hivyo, katika hali hii, Waaramu walikuwa wamechukua Ramoth-Gileadi, ambayo ilikuwa dhahiri mji ambao ungekuwa wa Israeli katika vilima vya Gileadi. Sasa tunakumbuka hapo mgogoro kati ya Eliya na manabii wa Ahabu.

Manabii wa Ahabu wote walisema unapaswa kwenda Ramoth-Gileadi, na utapewa ushindi, jambo ambalo, bila shaka, sivyo ilivyotokea. Ahabu alikuwa na hofu sana, na alijua kwamba hii inaweza kuwa matokeo. Kwa hivyo, unakumbuka hadithi ya jinsi Ahabu alivyojifanya. Kwa kawaida, mfalme ndiye shujaa mkuu.

Yeye ndiye anayeonekana wazi. Yeye ndiye msukumo kwa askari wengine ili waendeleo na vita vyao na kuendelea kupigana. Lakini Ahabu aliogopa kwamba kama angekuwa maarufu hivyo angeweza kuwa shabaha.

Kwa hivyo, aliomba ajifiche na asijulikane kama mfalme, na Yehoshafati ndiye aliyepaswa kufichuliwa. Lakini haikufanikiwa kwa Ahabu kwa sababu neno la nabii wa kweli lilikuwa kweli sana. Ahabu angekufa vitani hata bila kukusudia akiuawa kwa mshale kama askari wa kawaida.

Kwa hivyo, tuna hadithi ya kifo cha Ahabu, lakini pia tuna onyo la Hanania hapa kwa sababu, bila shaka, Yehoshafati alikuwa akijihusisha hapa kwa njia ambayo haikuwa sahihi kabisa. Alikuwa akihudumu kama mshirika wa Ahabu na akihudumu kama mshirika ili, kwa nguvu za majeshi ya wanadamu, awashinde Washami. Lakini Yehoshafati ana mtazamo chanya kuhusu utawala wake na utawala wake mwenyewe

huko Yuda, na tunaambiwa jinsi anavyotekeleza mageuzi ya kimahakama katika ufalme wake mwenyewe.

Tumezungumzia jinsi Walawi wanavyofanya moja ya kazi zao kama waamuzi, na hivyo miji yenye ngome bila shaka mingi ilikuwa miji ya Walawi, na Yehoshafati anawateua majaji ili Torati ya Yahweh iweze kutekelezwa na kufuatwa jinsi inavyopaswa. Na Yehoshafati anatoa mahubiri yake kuhusu jinsi kama raia, wanavyohitaji kuwa waaminifu kwa mfalme wao, wanavyohitaji kuwa waaminifu kwa jamii, na wanavyohitaji kuwa waaminifu kwa Mungu. Kwa hivyo, kinachotokea mwishoni mwa utawala wa Yehoshafati ni kwamba anakabiliwa na changamoto nyingine.

Hii ni changamoto kwa upande wa kusini. Changamoto kwa upande wa kaskazini ilikuwa suala la Ahabu, na katika Wafalme, tunaona ilikuwa jinsi Ahabu alivyohukumiwa kwa dhambi zake zote tena katika ufalme wake, hasa ile inayohusu shamba la mizabibu la Nabothi na kuiba mali ya mtu aliyerithi ambayo ingepaswa kuwa katika familia yake milele. Kwa hivyo, Yehoshafati anahusika bila kujali kama msaidizi na kama mshirika hapo.

Sio chanya, si nzuri, lakini utawala wake unaisha kwa njia chanya sana, kulingana na mwandishi wa historia. Sasa Moabu na Amoni walikuwa upande wa mashariki na wameunda muungano dhidi ya Yehoshafati. Falme zenye nguvu sana, ambazo ni za kusumbua sana.

Kwa hivyo, tuna maombolezo ya Yehoshafati, na hii inaonyesha waziwazi kile mwandishi wa historia anachozungumzia. Unahitaji kumtafuta Bwana, na ndivyo hasa Yehoshafati anavyofanya. Anasema kuna majeshi haya, na Bwana, tunakutafuta.

Unataka kufanya nini kuhusiana na tishio hili dhidi ya taifa lako na ufalme wako? Na hapa tuna nabii, Ezekieli, ambaye anasema vita ni vya Mungu. Hiki ndicho tunachokiita vita vitakatifu. Mungu ndiye atakayekupigania.

Kwa hivyo hapa tuna njia ambayo Yehoshafati anajiandaa kwa vita. Anafanya hivyo kwa kuwakusanya si wanajeshi bali Walawi. Na kuna Walawi na makuhani waliounda kwaya hii kubwa ya kitaalamu na ya Walawi.

Sasa, yenyewe, hilo si jambo lisilo la kawaida. Muziki mara nyingi huchukua jukumu katika vita katika suala la kuwaongoza wanajeshi na katika suala la kuongoza mkondo wa vita. Lakini jinsi Yehoshafati anavyofanya ni kumwakilisha Mungu kama mkuu wa jeshi.

Kwa hivyo hapa unawaona Walawi na kwaya hii wakishuka kuelekea Edomu kupigana dhidi ya Moabu na Amoni. Inaonekana kama kitu kisicho cha kawaida sana. Lakini

bila shaka, kama mwandishi wa historia anavyowasilisha hadithi, kinachotokea hapa ni kwamba majeshi yanajishinda wenyewe kwa upande wa vita vyao wenyewe, na Yehoshafati ndiye anayeonyesha ukweli kwamba kumtegemea Mungu na kumtafuta Bwana ndiyo njia ambayo tutapata ushindi.

Kwa hivyo, hii labda ni mojawapo ya mifano bora zaidi ya Mungu akitupigania. Tunaweza kurudi Yeriko na Waisraeli wakizunguka Yeriko na makuhani wakiongoza na sanduku walipokuwa wakizunguka Yeriko. Hakika huo ni mfano mkuu wa Mungu akitupigania.

Na kisha , siku ya mwisho inapofika, na wanapiga kelele, kuta zinaanguka, na jiji linakuwa dhaifu kwa Waisraeli. Bila shaka hiyo ni mfano mkuu wa Mungu akitupigania. Lakini Yehoshafati anapaswa kuwa karibu wa pili katika kuonyesha jinsi Mungu anavyotupigania.

Huyu ni Dkt. August Konkel katika mafundisho yake kuhusu Vitabu vya Mambo ya Nyakati. Huu ni kipindi cha 18, Mungu Anatupigania, Vita Vitakatifu.